

Arrest

nr. 55 861 van 14 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren zowel de Servische als de Kosovaarse nationaliteit te bezitten, op 25 oktober 2010 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 3 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M.C. FRERE loco advocaat P. VANCRAEYNEST en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing houdende de weigering van de erkenning van de status van vluchteling en de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van eerste verzoekende partij, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma-zigeuner afkomstig uit Pristina (Kosovo). Op 16 juni 1999 verliet u Kosovo na door Albanezen uit uw huis verjaagd te zijn. U trok naar Belgrado (Servië) waar u geregistreerd werd als vluchteling. U probeerde meermaals geregistreerd te worden op een adres in Belgrado, maar aangezien u geen eigendom in Belgrado had werd u deze inschrijving geweigerd. Na er enige tijd in een barak gewoond te hebben vond u onderdak in een verlaten school waar vluchtelingen werden opgevangen. U verliet Belgrado na aanhoudende problemen met skinheads. Zo

werden molotovcocktails naar uw huis gegooid, werd u nageroepen op straat en op de muren werd geschreven "zigane ga weg, dood aan de zigane". Skinheads probeerden eveneens uw huis binnen te komen, maar aangezien u elke keer de politie verwittigde en die met sirenes kwamen aangereden, sloegen uw belagers telkens op de vlucht. Uw klachten werden genoteerd door de politie. Toen u de politie een stand van zaken vroeg betreffende uw klachten, zei de politie een onderzoek te voeren, maar er niet in te slagen de daders te vatten. Ook uw kinderen kenden problemen. Zo werden ze door andere leerlingen op school geslagen en beledigd. Naast de problemen met de schoolgenoten, was er één lerares die uw kinderen op school heeft geslagen. U verwittigde de schooldirectie van de problemen en kreeg als antwoord dat het niet meer zou gebeuren. Uiteindelijk kregen uw kinderen een andere lerares. Aangezien de problemen met de andere leerlingen bleven duren liepen uw kinderen sinds september 2008 geen school meer. Uiteindelijk verliet u samen met uw partner B. B. (O.V. 6.279.007) en drie minderjarige kinderen op 3 januari 2009 Servië, richting België waar u twee dagen later aankwam en op 7 januari 2009 asiel vroeg. U bent in het bezit van uw Servische identiteitskaart en die van uw partner, uw Servisch paspoort en dat van uw partner, uw geboorteakte en die van uw partner en kinderen, uw Servisch nationaliteitsattest en dat van uw partner en kinderen, uw vluchtelingenkaart en die van uw partner en kinderen en uw rijbewijs. Verder legde u volgende documenten neer: uw lidkaart bij een Roma-vereniging in Belgrado, de mutualiteitsattesten van u, uw partner en kinderen, twee schoolattesten van uw kinderen, een volmacht aan uw zus F. (...) opdat zij uw huis in Kosovo kon verkopen, een medisch attest waaruit blijkt dat u in Servië een arts raadpleegde omwille van een allergie, een medisch attest waaruit blijkt dat uw partner in Servië een arts raadpleegde omwille van haar bloeddruk en een kopie van de Belgische identiteitskaart van uw schoonzus B. Z.(...).

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers niet in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uit de afgifte van oa een Servisch paspoort en een Servisch nationaliteitsattest door de Servische autoriteiten blijkt dat u de Servische nationaliteit bezit. Uw vrees dient dan ook ten opzichte van Servië beoordeeld te worden. Wat de algemene situatie van de Roma in Servië betreft dient te worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie als bijlage aan het administratieve dossier werd gevoegd blijkt dat het zo is dat Roma in Servië worden achtergesteld, bijvoorbeeld op de arbeidsmarkt. Naast hun lage scholingsgraad spelen vooroordelen tav Roma hierbij inderdaad een rol. Uit diezelfde informatie blijkt echter ook dat de autoriteiten in Servië deze discriminatie in toenemende mate erkennen en bijgestaan door de internationale gemeenschap voor dit complex probleem een oplossing trachten te vinden en maatregelen nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015", een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid, concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van de Roma op gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting te verbeteren. Uit uw verklaringen blijkt dat u met uw mutualiteitsattest probleemloos naar de dokter kon (CGVS, p.5 en p.11). Wat betreft de problemen die uw kinderen op school kenden dient vooreerst te worden vastgesteld dat u verklaarde dat uw kinderen ooit door één lerares geslagen werden (CGVS, p.10-11). Uw partner stelde echter dat uw kinderen enkel met andere leerlingen problemen kenden (CGVS partner, p.6). Verder dient opgemerkt te worden dat pesten/ problemen op school tussen schoolkinderen een universeel voorkomend gegeven zijn en op zich onvoldoende ernstig zijn om zonder meer gelijkgesteld te worden met vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien kon u met uw klachten terecht bij de schooldirectie (CGVS, p.10). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat er vooral problemen zijn voor ontheemden en Roma zonder identiteitsdocumenten. Uit uw verklaringen en de door u voorgelegde documenten blijkt dat u moeiteloos tal van Servische documenten kon verkrijgen in Servië (CGVS, p.4-5 en p.11). U beweerde ondanks verschillende registratiepogingen geen inschrijving op een adres in Belgrado te hebben kunnen verkrijgen omdat u geen huis in uw bezit heeft (CGVS, p.6-7). Uw partner stelde echter dat jullie nooit geprobeerd hebben zich op een adres in Belgrado te registreren (CGVS partner, p.4). Uit informatie blijkt bovendien dat voor een inschrijving op een vast adres in Servië men niet de eigenaar moet zijn van een huis. Het volstaat bewijsstukken van een adres of woonst in Servië voor te leggen.

Verder blijkt uit informatie dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma wel degelijk vervolgd worden door de Servische justitie. Uit uw verklaringen blijkt dat de politie steeds kwam toen u hen verwittigde van uw problemen. U werd gevraagd wat er gebeurd was en wie uw belagers waren. Uw verklaringen werden opgenomen. Nadat u inlichtingen had gevraagd over de stand van zaken in het onderzoek, werd u gezegd dat de politie een onderzoek voerde, maar er niet in slaagde de

daders te vatten (CGVS, p.8-9). Het feit dat uw belagers (nog) niet gearresteerd zijn kan te wijten zijn al tal van factoren en hieruit kan niet zonder meer besloten worden tot een onwil tot het bieden van bescherming vanwege de autoriteiten. Bovendien stelde u nooit problemen gekend te hebben met de politie of enige andere autoriteit in Servië (CGVS, p.10).

Uit bovenstaande blijkt dat de algemene situatie voor Roma in Servië anno 2010, noch uw persoonlijke situatie aanleiding geven tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn ze van die aard dat er sprake kan zijn van een risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat u, gelet op de onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo dd. 17 februari 2008 en volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, eveneens de Kosovaarse nationaliteit bezit. Volgens artikel 29 van de Kosovaarse nationaliteitswet hebben alle burgers van de voormalige Federale Republiek Joegoslavië die op 1 januari 1998 hun vaste woonplaats in Kosovo hadden (habitually residing) het recht op het Kosovaarse staatsburgerschap en kunnen zij ingeschreven worden in het register van burgers ongeacht hun huidige woonplaats. U verkeert in deze mogelijkheid aangezien u verklaarde sinds uw geboorte steeds op een adres in Pristina geregistreerd te zijn (CGVS, p.7) en dat u Kosovo pas op 16 juni 1999 verliet (CGVS, p.3). Uw partner verkeert eveneens in deze mogelijkheid. Ook zij verliet Kosovo pas in 1999 en was steeds geregistreerd in Kosovo (CGVS partner, p.2 en p.4).

Uit informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie en nadien met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Pristina wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er eind 2009 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Wel toont de informatie van het Commissariaat-generaal aan dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene

economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De nieuwe Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

Wat betreft uw verklaringen niet naar Kosovo terug te kunnen omwille van de Albanen (CGVS,p.11) dient vastgesteld te worden dat uit de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal blijkt dat de algemene (veiligheids)situatie in Kosovo en in de gemeente Pristina in het bijzonder verbeterd is. Zo zijn er de laatste jaren geen interetnische incidenten gerapporteerd en keerden tot op heden ontheemden van Roma-origine zonder problemen terug naar de gemeente. De 'Gemeentelijke Veiligheidsraad voor de Gemeenschappen' stelt dat de veiligheidssituatie in de gemeente Pristina kalm en stabiel is. Er zijn geen veiligheidsproblemen voor de Roma-gemeenschap en Roma beschikken over volledige bewegingsvrijheid. Roma in Pristina zijn volledig geïntegreerd in de gemeenschap. Roma kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. De klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. De Roma blijven wel sociaal-economische problemen hebben. Er heerst een hoge werkloosheid, maar deze treft de hele Kosovaarse bevolking en niet enkel de RAE. Verder blijkt dat een ernstige beperking van de uitoefening van fundamentele grondrechten, in het bijzonder van politieke, sociale (gezondheidszorg, onderwijs, sociale zekerheid...) en economische rechten, voor de RAE vaak begint met een gebrek aan registratie als inwoner van Kosovo en met het daaruit voortvloeiend ontbreken van de nodige identiteitsdocumenten. De Kosovaarse overheid is zich hiervan bewust en onderneemt stappen ter eliminatie van dit probleem. Zo communiceerde het Bureau van de Eerste Minister aanbevelingen aan de gemeenten om de

registratie van RAE te verzekeren en stelde ze leden van de RAE-gemeenschap vrij van het betalen van de administratieve kosten voor hun registratie. Daarenboven initieert ook het UNHCR programma's om de problematiek van niet-registratie van minderheden te bekampen, zo ondermeer in september 2006 (startdatum van de implementatie van de 'Civil Registration Campaign, targeting Roma, Ashkali en Egyptian community in Kosovo') en juni 2008. Over het algemeen kunnen de RAE die geregistreerd zijn zich probleemloos tot de lokale autoriteiten wenden voor het verkrijgen van identiteitsdocumenten en kunnen zij in principe op basis hiervan hun rechten laten gelden en bijvoorbeeld een beroep doen op sociale hulpverlening in hun gemeente van origine indien zij aan de wettelijk gestelde algemene voorwaarden voldoen. Uit informatie blijkt dat terugkeerders volledige toegang hebben tot de openbare diensten in de gemeente Pristina en dat de NGO 'Civil Rights Programme in Kosovo (CRP/K) begon met de implementering van de 'Civil Registration Campaign'. In 2007 en 2008 sloot het CRP/K een memorandum van overeenstemming met 22 gemeentes. De overeenkomst met deze gemeentes was erop gericht soepelheid te garanderen met betrekking tot civiele registratie en tevens om de RAE vrij te stellen van de betaling van administratieve kosten. CRP/K beschikt over een multi-etnisch team van advocaten en juridische adviseurs die onder meer gratis juridische bijstand en begeleiding aan ontheemden, vluchtelingen, repatrianten en kwetsbare groepen zoals ook de RAE aanbieden. De informatie, waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd in bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit en Servische nationaliteit worden niet in vraag gesteld, wat evenmin zo is voor uw vrouw en kinderen. Het feit dat u uw huis in Kosovo hebt verkocht en in Servië lid was van een Roma-vereniging staat evenmin ter discussie. Uw mutualiteitsattesten en twee medische attesten betreffende een consultatie n.a.v. een allergie en problemen met de bloeddruk ondersteunen enkel de vaststelling dat u toegang heeft tot de gezondheidszorg in Servië.

Het feit dat uw schoonzus B. Z. (...) de Belgische nationaliteit heeft is niet relevant bij het beoordelen van uw asielaanvraag. Elke asielaanvraag wordt immers op individuele basis beoordeeld.

In het kader van de asielaanvraag van uw partner B. B. (...) werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de partner van eerste verzoekende partij, zijnde tweede verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij haar asielaanvraag steunt op dezelfde asielmotieven als deze van haar partner.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partijen gaan in op de motieven van de bestreden beslissingen en trachten deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij beroepen zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht. Verzoekende partijen betogen dat er geen sprake kan zijn van enige tegenspraak betreffende de personen door wie de kinderen werden lastiggevallen in Servië en betreffende het al dan in het bezit zijn van een woning aldaar daar eerste verzoekende partij de agressie van de onderwijzeres niet had medegedeeld aan tweede verzoekende partij teneinde haar omwille van haar hartproblemen te sparen en zij in Servië leefden in een niet meer in gebruik zijnde school, dat de bescherming van de Servische autoriteiten zeker niet doeltreffend is en dat uit de als bijlage van het verzoekschrift bijgebrachte internationale rapporten blijkt dat:

- "Ondanks de door de regering van Kosovo onlangs ingediende maatregelen om de onthaal en de wederopname van de door het buitenland teruggestuurde personen, de overheden geen nodige fondsen, bekwaamheid, hulpmiddelen en politieke wil hebben om ze toe te laten duurzaam thuis te blijven";
- "EU-landen het internationaal recht zullen schenden indien ze personen repatriëren naar plaatsen waar ze risico's op vervolging of andere zware aanslagen lopen";
- "Roma het slachtoffer zijn van systematische en veralgemeende discriminatie wanneer ze proberen hun burgerlijke, politieke, sociale, economische en culturele rechten uit te oefenen, vooral op het gebied van woning, opvoeding, gezondheid of arbeid";
- "Zolang de Kosovaarse overheden de basisrechten van de Roma-zigeuners en de andere minderheden niet kunnen waarborgen, zullen deze mensen geconfronteerd zijn met geweld en discriminatie in dit land".

2.2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund. De diverse onderdelen van het middel die door verzoekende partijen worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.2.2. Buiten de vaststelling dat verzoekende partijen beschikken over de Servische nationaliteit motiveert verwerende partij betreffende het eveneens bezitten van de Kosovaarse nationaliteit wat volgt: *“Daarnaast dient opgemerkt te worden dat u, gelet op de onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo dd. 17 februari 2008 en volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, eveneens de Kosovaarse nationaliteit bezit. Volgens artikel 29 van de Kosovaarse nationaliteitswet hebben alle burgers van de voormalige Federale Republiek Joegoslavië die op 1 januari 1998 hun vaste woonplaats in Kosovo hadden (habitually residing) het recht op het Kosovaarse staatsburgerschap en kunnen zij ingeschreven worden in het register van burgers ongeacht hun huidige woonplaats. U verkeert in deze mogelijkheid aangezien u verklaarde sinds uw geboorte steeds op een adres in Pristina geregistreerd te zijn (CGVS, p.7) en dat u Kosovo pas op 16 juni 1999 verliet (CGVS, p.3). Uw partner verkeert eveneens in deze mogelijkheid. Ook zij verliet Kosovo pas in 1999 en was steeds geregistreerd in Kosovo (CGVS partner, p.2 en p.4).”*

Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat verzoekende partijen zelf aangeven van Kosovaarse nationaliteit te zijn (administratief dossier eerste verzoekende partij, stukken 12 en 14; administratief dossier tweede verzoekende partij, stukken 14 en 17). De Raad kan zich derhalve voor de beoordeling van de vrees voor vervolging of het reëel risico tot het lijden van ernstige schade, zoals bepaald bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, beperken tot de situatie in Kosovo.

Uit de *“Subject Related Briefing”* van 23 augustus 2010 betreffende de situatie van de Roma in Prishtinë (Kosovo) waarvan beide verzoekende partijen afkomstig zijn, die mede het resultaat is van een missie ter plaatse van 15 tot 25 september 2009 waarbij zowel contacten werden gelegd met de in Kosovo aanwezige internationale autoriteiten, met vertegenwoordigers van plaatselijke NGO's, met Kosovaarse mensenrechtenorganisaties en met vertegenwoordigers van de minderheidsgroepen van de Roma, de Ashkali en de Egyptenaren (RAE) (administratief dossier, stuk 19, deel 2) – en waarop ook verwerende partij zich in de bestreden beslissing deels steunt – blijkt dat zeker in Prishtinë geen problemen zijn voor wat betreft de bevolkingsgroep van de Roma. Volgens deze informatie keerden meerdere Roma-families naar Prishtinë terug en werden er door bemiddeling enkele internationale organisaties een dertigtal huizen gebouwd in de huidige wijk Dodona ten behoeve van terugkerende Roma. De meeste van deze huizen werden evenwel door deze Roma verkocht teneinde naar het Westen te gaan of zich te vestigen in het nabijgelegen Gracanicë. Bovendien hebben zich geen interetnische incidenten voorgedaan met de terugkeerders die volledige toegang hebben tot de openbare diensten in de gemeente. De *“Gemeentelijke Veiligheidsraad van de Gemeenschappen”* die onder leiding staat van de burgemeester en waarin vertegenwoordigers zetelen van alle politieke partijen, van de Kosovaarse politie, van de Kosovo Security Forces, van EULEX, van KFOR, van de verschillende religieuze gemeenschappen en van alle minderheden stelt dat de veiligheidssituatie in de gemeente Prishtinë kalm en stabiel is. De voorbije vijf jaar zijn er geen ernstige interetnische incidenten geweest en de Ashkali en de Roma die in Prishtinë wonen beschikken over volledige bewegingsvrijheid zowel in de stad als naar de buurgemeenten. Beide voormelde bevolkingsgroepen zijn volledig geïntegreerd in de gemeenschap. De Roma-gemeenschap wordt in Prishtinë vertegenwoordigd door de partij PReBK die een zetel heeft in het nationale parlement. In oktober 2009 werd er een Roma-filmfestival georganiseerd dat werd gesponsord door het kabinet van de Kosovaarse premier en het ministerie van cultuur en op 6 april 2010 een vierdaags festival naar aanleiding van de internationale Roma-dag dat zowel door de Kosovaarse president, de premier als internationale notabelen werd bijgewoond. Over beide festivals werd ruim bericht in de Kosovaarse media. In de regio Prishtinë zijn tal van NGO's actief die zich richten op de RAE-gemeenschap. De RAE-gemeenschap in de regio Prishtinë ondervindt dezelfde problemen in de toegang tot gezondheidszorg dan de meerderheidsbevolking, met name de beperking door de hoge kosten. Roma maken vooral gebruik van de secundaire gezondheidsfaciliteiten in Prishtinë of van

de parallelle diensten in Gracanicë. Vrouwen van de RAE-gemeenschap hebben eveneens toegang tot diensten voor reproductieve gezondheidszorg in de ziekenhuizen van Prishtinë zelf. Wat betreft het onderwijs lopen de Roma school in de Servische onderwijsinstellingen, voor onderwijs in het Roma kunnen ze wel terecht in het *Roma Edukacijakoro Centro* in Gracanicë dat wordt uitgebaat door de NGO Balkan Sunflowers die een voorbereidingsprogramma heeft waarbij aandacht wordt geschonken aan het aanleren van het Servisch.

Uit voormelde informatie die zich specifiek richt op de situatie in Prishtinë, waarvan verzoekende partijen afkomstig zijn, en die door de algemene bewoordingen van de citaten aangebracht in het verzoekschrift die steun vinden in de aan dit verzoekschrift gevoegde internationale rapporten en die niet handelen over de geëigende situatie in Prishtinë niet wordt weerlegd, blijkt duidelijk dat voor Roma qua veiligheid een probleemloze terugkeer naar Prishtinë mogelijk is en zij er bovendien op tal van terreinen een beroep kunnen doen op de aldaar aanwezige lokale en internationale autoriteiten en NGO's. Gezien voormelde specifieke toestand in Prishtinë kan verzoekende partijen noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet worden toegekend. Verzoekende partijen tonen evenmin aan dat er heden in Kosovo een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert, zoals bepaald bij artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Betreffende de door verzoekende partijen bijgebrachte stukken motiveert verwerende partij het volgende:

“De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit en Servische nationaliteit worden niet in vraag gesteld, wat evenmin zo is voor uw vrouw en kinderen. Het feit dat u uw huis in Kosovo hebt verkocht en in Servië lid was van een Roma-vereniging staat evenmin ter discussie. Uw mutualiteitsattesten en twee medische attesten betreffende een consultatie n.a.v. een allergie en problemen met de bloeddruk ondersteunen enkel de vaststelling dat u toegang heeft tot de gezondheidszorg in Servië.”.

Voormelde motivering wordt door verzoekende partijen ongemoeid gelaten waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd en door de Raad tot de zijne wordt gemaakt. Hetzelfde dient te worden gesteld betreffende de motivering van verwerende partij aangaande de Belgische nationaliteit van een familielid van verzoekende partijen.

2.2.4. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT